

**FOLKETINGETS
OMBUDSMAND**

FOB 2020-41

Særlige rådgiveres partipolitiske korrespondance

Resumé

30. november 2020

Statsministeriet afslog at give en journalist aktindsigt i mails udvekslet mellem særlige rådgivere i en række ministerier – herunder i Statsministeriet – samt folketingsmedlemmer og medarbejdere fra Socialdemokratiet. Korrespondancen omhandlede koordination af politiske budskaber og indsatser mv. i forbindelse med et regeringsudspil om en reform af det kommunale udligningssystem mv.

Forvaltningsret

11241.9

Statsministeriet anførte, at korrespondancen vedrørte "rent partimæssige forhold" og derfor ikke havde været undergivet administrativ sagsbehandling i ministeriet, jf. offentlighedslovens § 7, stk. 1.

Ombudsmanden udtalte, at spørgsmålet om aktindsigt afhang af, om korrespondancen havde tilknytning til statsministerens funktion som minister eller alene til funktionen som partipolitiker.

Ombudsmanden anførte, at der ikke altid er skarpe skel mellem, hvornår et dokument knytter sig til funktionen som minister henholdsvis partipolitiker, og at et dokument efter omstændighederne kan knytte sig til ministerens funktion som partipolitiker, selv om dokumentet omhandler et emne, der også behandles i det pågældende ministerium.

I den konkrete sag havde ombudsmanden ikke grundlag for at tilsidesætte Statsministeriets oplysninger om, at ministeriets særlige rådgivere i relation til offentlighedsloven (alene) havde udvekslet korrespondancen i forbindelse med statsministerens funktion som partipolitiker. Ombudsmanden var derfor enig med Statsministeriet i, at der ikke var ret til aktindsigt i korrespondancen.

(Sag nr. 20/02423)

I det følgende gengives ombudsmandens udtalelse om sagen:

Ombudsmandens udtalelse

1. Hvad handler sagen om?

1.1. Sagens forløb

Den 26. februar 2020 bad du Statsministeriet om aktindsigt i "alle SMS'er, mails mv. udvekslet mellem de særlige rådgivere i ministeriet og AIA, de særlige rådgivere i Social- og Indenrigsministeriet og de særlige rådgivere i Finansministeriet samt statsministeren, finansministeren og social- og indenrigsministeren om udligning. Jeg er interesseret i dokumenter for 2020."

Den 28. april 2020 traf Statsministeriet afgørelse om aktindsigt. Det fremgår af afgørelsen, at ministeriet forstod din anmodning sådan, at du med "AIA" mente personer ansat i Socialdemokratiet.

Det fremgår endvidere, at Statsministeriet havde identificeret relevante dokumenter, som ministeriet vurderede indgik i en sag om lovgivning i Social- og Indenrigsministeriet. Statsministeriet videresendte derfor denne del af din aktindsigtsanmodning til Social- og Indenrigsministeriet, jf. bl.a. offentlighedslovens § 36, stk. 1.

Af afgørelsen fremgår derudover bl.a. følgende:

"Statsministeriet skal bemærke, at ministeriet (...) er bekendt med, at en af de særlige rådgivere i Statsministeriet har udvekslet en række e-mails med personer i Socialdemokratiet og særlige rådgivere i andre ministerier i forbindelse med forhandlingerne om en udligningsform. De pågældende e-mails vedrører rent partimæssige forhold og har ikke været undergivet administrativ sagsbehandling i Statsministeriet. De pågældende e-mails er derfor ikke omfattet af retten til aktindsigt efter offentlighedsloven, jf. offentlighedslovens § 7, stk. 1."

Den 4. maj 2020 klagede du til mig over Statsministeriets afgørelse. I din klage stillede du spørgsmål ved, om den korrespondance, der omtales i ministeriets afgørelse – jf. citatet umiddelbart ovenfor – vedrører rent partimæssige forhold, med den virkning at korrespondancen ikke er omfattet af retten til aktindsigt efter offentlighedsloven.

Den 16. juni 2020 bad jeg Statsministeriet om en udtalelse om sagen. Det orienterede jeg dig om i et brev samme dag, hvor jeg samtidig anførte, hvordan jeg havde forstået din klage til mig, jf. nedenfor under pkt. 1.2.

Den 14. august 2020 modtog jeg Statsministeriets udtalelse, jf. nærmere nedenfor under pkt. 3. Du har haft lejlighed til at komme med bemærkninger til udtalelsen. Jeg har ikke hørt fra dig i den anledning.

1.2. Afgrænsning af min undersøgelse

Jeg forstår din klage sådan, at klagen vedrører den del af Statsministeriets afgørelse, der er gengivet i citatet fra afgørelsen ovenfor under pkt. 1.1, og hvori ministeriet vurderede, at mails udvekslet mellem på den ene side "en af de særlige rådgivere i Statsministeriet" og på den anden side "personer i Socialdemokratiet og særlige rådgivere i andre ministerier i forbindelse med forhandlingerne om en udligningsreform" ikke var omfattet af retten til aktindsigt efter offentlighedsloven. Jeg henviser til mit brev til dig af 16. juni 2020.

Min undersøgelse af din sag omhandler derfor spørgsmålet om, hvorvidt den omtalte korrespondance er omfattet af retten til aktindsigt.

Jeg tilføjer, at min gennemgang af sagen ikke har givet mig anledning til nærmere at behandle grænsen for, hvad en særlig rådgiver lovligt kan beskæftige sig med i relation til ministerens funktion som partipolitiker. Dette også henset til, at spørgsmålet herom skal ses adskilt fra spørgsmålet om aktindsigt i særlige rådgiveres dokumenter, jf. offentlighedslovens § 7, stk. 1 (forudsætningsvis), samt [FOB 2014-3](#) (på ombudsmandens hjemmeside) og Jørgen Steen Sørensen, Juristen 2015, s. 241 f.

1.3. Den korrespondance, min undersøgelse omhandler

Statsministeriet har sendt mig den korrespondance, som min undersøgelse omhandler.

Korrespondancen omfatter mails fra september 2019 og fra januar og februar 2020. Korrespondancen er udvekslet mellem særlige rådgivere i en række ministerier – herunder i Statsministeriet – samt folketingsmedlemmer og medarbejdere fra Socialdemokratiet.

Ved udvekslingen af korrespondancen anvendte de særlige rådgivere i Statsministeriet deres mailadresser i ministeriet.

Korrespondancen er fortrinsvis udvekslet i forbindelse med regeringens udspil i starten af 2020 – og de efterfølgende politiske forhandlinger – om en reform af det kommunale tilskuds- og udligningssystem.

Som Statsministeriet også er inde på i sin udtalelse til mig – jf. nærmere nedenfor under pkt. 3 – handler korrespondancen så vidt ses om koordination af politiske budskaber og lokale indlæg, om presseomtale af regeringens udspil, om opfølgning på et politisk forhandlingsmøde samt om forskellige tiltag,

som folketingsmedlemmer og medarbejdere fra Socialdemokratiet ville iværksætte.

2. Retsgrundlag

2.1. Offentlighedslovens § 7, stk. 1, om dokumenter indgået eller oprettet som led i administrativ sagsbehandling

Ifølge offentlighedslovens § 7, stk. 1, kan enhver forlange at blive gjort bekendt med dokumenter, der er indgået til eller oprettet af en myndighed mv. som led i administrativ sagsbehandling i forbindelse med dens virksomhed (lovbekendtgørelse nr. 145 af 24. februar 2020). Bestemmelsen er videreført fra § 4, stk. 1, 1. pkt., i den tidligere gældende offentlighedslov, jf. pkt. 4.1.1.4 og 4.1.2.1 i de almindelige bemærkninger samt bemærkningerne til § 7 i lovforslaget om offentlighedsloven (lovforslag nr. LF 144 af 7. februar 2013).

Om afgrænsningen af begrebet "som led i administrativ sagsbehandling" anføres i bemærkningerne til § 7 bl.a., at retten til aktindsigt omfatter alle indgåede og oprettede dokumenter, "bortset fra sådanne, der typisk på grund af deres indhold er myndighedens løbende administrative virksomhed helt uvedkommende".

I betænkning nr. 1510/2009 om offentlighedsloven anfører Offentlighedskommissionen – med henvisning til ældre ombudsmandspraksis – at det afgørende for, om et dokument kan anses for undergivet "administrativ sagsbehandling" i en myndighed, fortsat bør være, om dokumentet er tillagt eller kan tillægges betydning for myndighedens administrative virksomhed. Kommissionen anfører, at det således kun bør være dokumenter, hvis indhold er myndighedens almindelige løbende administrative virksomhed helt uvedkommende, der ikke kan anses for undergivet administrativ sagsbehandling i en myndighed, jf. betænkningens s. 330 og s. 345 f.

I betænkningen, s. 330 f., er derudover anført bl.a. følgende:

"Ved vurderingen af, om et dokument er indgået til eller oprettet af en forvaltningsmyndighed som led i administrativ sagsbehandling kan der være grund til at pege på, at det forhold, at et dokument er *journaliseret* af en forvaltningsmyndighed, er et indicium for, at dokumentet er indgået som led i administrativ sagsbehandling, jf. [den tidligere offentlighedslovs] § 4, stk. 1, 1. pkt., jf. Gammeltoft-Hansen m.fl., [Forvaltningsret, 2. udgave (2002)] side 389. Herudover bemærkes, at det forhold, at et dokument er *lagt på en sag*, indebærer, at *dokumentet* som udgangspunkt må anses som indgået som led i administrativ sagsbehandling (...)."

Om afgrænsningen af begrebet "som led i administrativ sagsbehandling" kan jeg i øvrigt henvide til sagerne [FOB 2018-32](#), [FOB 2015-30](#) og [FOB 2011 4-2](#) – der kan findes på ombudsmandens hjemmeside – samt den ombudsmandspraksis om § 4, stk. 1, 1. pkt., i den tidligere offentlighedslov, der er refereret i betænkning nr. 1510/2009 om offentlighedsloven, s. 328 ff.

2.2. Aktindsigt i særlige rådgiveres dokumenter

2.2.1. I forarbejderne til § 7, stk. 1, jf. lovforslag nr. LF 144 af 7. februar 2013 om offentlighedsloven, er anført bl.a. følgende om aktindsigt i særlige rådgiveres dokumenter:

"For så vidt angår ministres særlige rådgivere bemærkes, at de skal betragtes som embedsmænd med særlige ansættelsesvilkår. De indgår således som en del af ministeriernes embedsværk, og de er i det væsentlige underlagt de samme regler, som gælder for de øvrige embedsmænd. I overensstemmelse hermed skal spørgsmålet om aktindsigt i materiale, som en særlig rådgiver bruger, vurderes efter offentlighedslovens almindelige regler.

Det følger heraf, at såfremt et dokument er indgået til, afsendt eller udarbejdet af den særlige rådgiver som ansat i vedkommende ministerium som led i administrativ sagsbehandling i forbindelse med ministeriets virksomhed, vil der være ret til aktindsigt heri i overensstemmelse med offentlighedslovens almindelige regler. Dette gælder, uanset om rådgiveren har anvendt f.eks. en e-mailadresse i ministeriet eller en privat e-mailadresse. Det anførte omfatter også tilfælde, hvor et dokument er udarbejdet m.v. til ministeren, herunder af hensyn til dennes funktion som regeringspolitiker.

Hvis den særlige rådgiver har udarbejdet dokumenter i forbindelse med en opgave, der kun er knyttet til ministerens funktion som partipolitiker, vil de pågældende dokumenter – som følge af § 7, stk. 1, og i overensstemmelse med gældende ret – ikke være omfattet af retten til aktindsigt efter offentlighedslovens regler. Dette gælder, uanset om rådgiveren har anvendt f.eks. en e-mailadresse i ministeriet eller en privat e-mailadresse til at sende de pågældende dokumenter. Det skyldes, at sådanne dokumenter ikke af den særlige rådgiver vil have været undergivet administrativ sagsbehandling. Den pågældende opgave vil således ikke vedrøre en 'sag' i ministeriet. Det anførte harmonerer med, at hvis vedkommende minister i sin funktion som partipolitiker selv udarbejder et dokument – f.eks. en e-mail – vil der ikke være aktindsigt heri, fordi dokumentet i det konkrete tilfælde ikke ville vedrøre en aktivitet, som udøves af det offentlige, jf. bemærkningerne til § 2.

Der henvises om grænserne for særlige rådgiveres rådgivning og bistand til ministre til betænkning nr. 1443/2004 om embedsmænds rådgivning og bistand til regeringen og dens ministre, navnlig side 171 ff.

Hvis de dokumenter, som en særlig rådgiver bruger til en opgave, der kun er knyttet til ministerens funktion som partipolitiker, tidligere er indgået i administrativ sagsbehandling hos f.eks. det ministerium, som den særlige rådgiver er ansat i, vil de – som en del af vedkommende ministerielle sag – være undergivet aktindsigt efter offentlighedslovens almindelige regler. Tilsvarende vil dokumenter, som en særlig rådgiver udarbejder eller bruger til en opgave, der kun er knyttet til ministerens funktion som partipolitiker, og som efterfølgende er indgået i administrativ sagsbehandling hos f.eks. det ministerium, som den særlige rådgiver er ansat i – som en del af ministeriets sag – være undergivet aktindsigt efter offentlighedslovens regler fra det tidspunkt, hvor de er indgået i en sådan administrativ sagsbehandling.”

Jeg henviser desuden til betænkning nr. 1537/2013 om ministrenes særlige rådgivere, s. 155 ff.

2.2.2. I [FOB 2014-3](#) (på ombudsmandens hjemmeside) havde to journalister klaget til ombudsmanden over, at Skatteministeriet – efter den tidligere gældende offentlighedslov – afslog aktindsigt i dokumenter, som vedrørte øremærket barsel til fædre, og som var udarbejdet og sendt til et eller flere mediehuse af ministeriets særlige rådgiver. Ifølge Skatteministeriet var dokumenterne ikke omfattet af offentlighedsloven, da der var tale om en opgave, som var knyttet til skatteministerens funktion som partipolitiker.

Ombudsmanden anførte bl.a. følgende:

”2. Er der tale om en opgave knyttet til ministerens funktion som minister eller som partipolitiker?

Spørgsmålet om, hvorvidt den særlige rådgivers opgavevaretagelse har været knyttet til skatteministerens funktion som minister eller som partipolitiker, har betydning for spørgsmålet om aktindsigt. Hvis den særlige rådgiver har udarbejdet dokumenter i forbindelse med en opgave, der kun er knyttet til ministerens funktion som partipolitiker, vil de pågældende dokumenter nemlig ikke være omfattet af retten til aktindsigt efter offentlighedslovens regler. Jeg henviser til pkt. 4.2 nedenfor om det, der er anført i forarbejderne til den nye offentlighedslov, og som svarer til gældende ret på tidspunktet for Skatteministeriets afgørelser.

Ministeriet har i sin supplerende udtalelse af 20. januar 2014 nærmere redegjort for sagsforløbet i ministeriet og for sin opfattelse af, at der er

tale om en opgave, der ikke er knyttet til ministerens funktion som minister, men til hans funktion som partipolitiker.

Ministeriet har bl.a. anført, at spørgsmålet om øremærket barsel til fædre blev behandlet på et møde i regeringens økonomiudvalg, og at materialet, der indgik i forberedelsen af mødet i økonomiudvalget, blev undergivet administrativ sagsbehandling i ministeriet. Det dokument, som (den særlige rådgiver) udarbejdede, blev imidlertid ikke udarbejdet i forbindelse med behandlingen af sagen i økonomiudvalget og var derfor ikke en del af denne sag eller anden administrativ sagsbehandling i forbindelse med ministeriets virksomhed.

På baggrund af denne forklaring finder jeg ikke grundlag for at kritisere ministeriets vurdering. Jeg er således enig med Skatteministeriet i, at der under de anførte omstændigheder ikke var tale om en opgave, der i relation til offentlighedsloven var knyttet til ministerens funktion som minister, men til hans funktion som partipolitiker.

Jeg er herefter også enig med Skatteministeriet i, at der ikke efter offentlighedsloven er ret til aktindsigt i dokumentet.”

I udtalelsens pkt. 4.2, som ombudsmanden henviser til i citatet ovenfor, refereres det, der er gengivet ovenfor under pkt. 2.2.1 fra forarbejderne til § 7 i lovforslaget om offentlighedsloven om aktindsigt i særlige rådgiveres dokumenter. Ombudsmanden anførte herefter bl.a. følgende:

”Forarbejderne synes umiddelbart at indebære, at dokumenter udarbejdet af en særlig rådgiver i forbindelse med en opgave, der kun er knyttet til ministerens funktion som partipolitiker, ikke i bestemmelsens [§ 7; min bemærkning] forstand kan anses for indgået i administrativ sagsbehandling i forbindelse med ministeriets virksomhed – og at dette er grunden til, at sådanne dokumenter ikke er undergivet aktindsigt efter loven.

Efter lovens systematik må dette umiddelbart forudsætte, at der er tale om ’virksomhed, der udøves af myndigheder inden for den offentlige forvaltning’, jf. lovens § 2, stk. 1 (der svarer til den tidligere lovs § 1, stk. 1). Det harmonerer også med, at de særlige rådgivere – som bl.a. anført i de nævnte forarbejder – indgår som en del af ministeriernes embedsværk og i den forbindelse i det væsentlige er underlagt de samme regler som andre embedsmænd.

Da spørgsmålet ikke ses at have betydning for resultatet i sagen, har jeg ikke taget endelig stilling til det.”

3. Statsministeriets synspunkter

Til brug for min behandling af sagen har jeg modtaget en udtalelse af 14. august 2020 fra Statsministeriet. Jeg har desuden – den 14. august og den 1. oktober 2020 – modtaget sagens akter.

I sin udtalelse af 14. august 2020 har Statsministeriet fastholdt, at de relevante mails udvekslet med ministeriets særlige rådgivere – jf. nærmere ovenfor under pkt. 1.2 og pkt. 1.3 om sigtet for min undersøgelse mv. – ikke ”er omfattet af reglerne om aktindsigt, da de ikke har været undergivet administrativ sagsbehandling i Statsministeriet”.

I udtalelsen henviser Statsministeriet til forarbejderne til § 7, stk. 1, i lovforslaget om offentlighedsloven, herunder det anførte om, at retten til aktindsigt ikke omfatter dokumenter udarbejdet af en særlig rådgiver i forbindelse med en opgave, der kun er knyttet til ministerens funktion som partipolitiker. De pågældende forarbejder til § 7 er gengivet ovenfor under pkt. 2.2.1.

Af Statsministeriets udtalelse fremgår derudover bl.a. følgende:

”Statsministeriet lagde ved vurderingen vægt på, at der var tale om en række e-mails, som en af de særlige rådgivere i Statsministeriet havde udvekslet med personer fra Socialdemokratiet og særlige rådgivere fra andre ministerier, og som efter Statsministeriets opfattelse vedrørte rent partimæssige forhold i relation til udligningsreformen. Det bemærkes i den forbindelse, at der i alle tilfælde er tale om e-mails, hvor der ikke er andre medarbejdere fra Statsministeriet end de særlige rådgivere på mailens afsender- eller modtagerliste.

De pågældende e-mails angår Socialdemokratiets overordnede budskaber om udligning, koordination af lokale debatindlæg om udligningsreformen, oplysninger om forskellige tiltag, som Socialdemokratiets pressefolk ville iværksætte i forbindelse med forhandlingerne om en udligningsreform, og opfølgning på forhandlingsmøder. Derudover var det vurderingen, at en e-mail indeholdende en række artikler om udligningsreformen ligeledes ikke havde været undergivet administrativ sagsbehandling i Statsministeriet.”

4. Min vurdering

4.1. Efter offentlighedslovens § 7, stk. 1, kan enhver forlange at blive gjort bekendt med dokumenter, der er indgået til eller oprettet af en myndighed mv. som led i administrativ sagsbehandling i forbindelse med dens virksomhed.

Ifølge forarbejderne til § 7, stk. 1, omfatter retten til aktindsigt alle dokumenter, "bortset fra sådanne, der typisk på grund af deres indhold er myndighedens løbende administrative virksomhed helt uvedkommende". I denne vurdering kan det indgå bl.a., om et dokument er journaliseret eller i øvrigt indgået i en sag i myndigheden.

Af forarbejderne til § 7, stk. 1, fremgår det desuden, at spørgsmålet om aktindsigt i materiale, som en særlig rådgiver anvender mv., skal vurderes efter offentlighedslovens almindelige regler. Det angives endvidere, at hvis en særlig rådgiver "har udarbejdet dokumenter i forbindelse med en opgave, der kun er knyttet til ministerens funktion som partipolitiker", har dokumenterne ifølge lovens § 7, stk. 1, ikke dermed været undergivet administrativ sagsbehandling i myndigheden. Retten til aktindsigt omfatter derfor ikke sådanne dokumenter, uanset om rådgiveren f.eks. har anvendt en tjenstlig eller en privat mailadresse.

Jeg henviser til pkt. 2.

4.2. Som nævnt er den korrespondance, der er omfattet af min undersøgelse, udvekslet mellem særlige rådgivere i Statsministeriet og personer i Socialdemokratiet og særlige rådgivere i andre ministerier.

Jeg har forstået Statsministeriets udtalelse af 14. august 2020 sådan, at korrespondancen ikke er tilgået andre medarbejdere i ministeriet end særlige rådgivere. Derudover har jeg lagt til grund, at korrespondancen ikke er journaliseret eller i øvrigt indgået i en sag i ministeriet.

På den baggrund skal spørgsmålet om aktindsigt i korrespondancen efter min opfattelse vurderes ud fra de retningslinjer, der er angivet i forarbejderne til offentlighedslovens § 7, stk. 1, om særlige rådgiveres dokumenter.

Som omtalt ovenfor under pkt. 1.3 vedrører korrespondancen regeringens udspil om en reform af det kommunale tilskuds- og udligningssystem. Korrespondancen omhandler koordination af politiske budskaber og indsatser mv.

Jeg har forudsat, at forløbet omkring reformen i et vist omfang har været undergivet administrativ sagsbehandling i Statsministeriet, jf. offentlighedslovens § 7, stk. 1. Statsministeriet har imidlertid anført, at den korrespondance, der er omfattet af min undersøgelse, vedrører "rent partimæssige forhold" i forbindelse med reformen af udligningssystemet mv., jf. ministeriets afgørelse af 28. april og udtalelse af 14. august 2020. Det er anført, at korrespondancen således omhandler Socialdemokratiets koordination af politiske budskaber og indsatser mv. Jeg har i den forbindelse forstået Statsministeriet således, at de omhandlede mails er udarbejdet og udvekslet alene i den angivne partipolitiske sammenhæng.

Spørgsmålet om, hvorvidt korrespondancen har tilknytning til statsministerens funktion som minister eller til funktionen som partipolitiker, har som anført ovenfor under pkt. 4.1 betydning for spørgsmålet om aktindsigt. Hvis Statsministeriets særlige rådgivere udarbejdede og udvekslede korrespondancen i forbindelse med en opgave, der i relation til offentlighedsloven alene knyttede sig til statsministerens funktion som partipolitiker, vil de udvekslede mails således ikke være omfattet af retten til aktindsigt.

Der er ikke altid skarpe skel mellem, hvornår et dokument knytter sig til en ministers funktion som minister eller partipolitiker. Således kan ministerens forskellige funktioner være såvel flydende som overlappende, herunder funktionerne som forvaltningschef, regeringsmedlem og partipolitiker. Jeg henviser til bl.a. betænkning nr. 1354/1998 om forholdet mellem minister og embedsmænd, s. 15 ff., s. 20 f. og s. 104 f., samt betænkning nr. 1443/2004 om embedsmænds rådgivning og bistand, s. 139 f. og s. 158 ff.

Det vil typisk give anledning til mindst tvivl, om et dokument i relation til offentlighedsloven er udarbejdet og udvekslet i forbindelse med en ministers funktion som partipolitiker, hvis dokumentet angår et materielt emne eller en sag, som ikke ligger inden for ministerens ressort.

Et dokument kan imidlertid knytte sig til ministerens funktion som partipolitiker, selv om dokumentet omhandler et emne, der også behandles i det pågældende ministerium, det være sig i forbindelse med ministerens funktion som forvaltningschef eller ministerens funktion som regeringsmedlem.

Jeg henviser herved til [FOB 2014-3](#) omtalt ovenfor under pkt. 2.2, hvor ombudsmanden var enig i, at der ikke var aktindsigt i nogle dokumenter, som en særlig rådgiver havde udarbejdet i forbindelse med en opgave, der i relation til offentlighedsloven var knyttet til skatteministerens funktion som partipolitiker. Det gjaldt, selv om det emne, som dokumenterne omhandlede, havde været undergivet administrativ sagsbehandling i Skatteministeriet og behandlet på et møde i regeringens økonomiudvalg, hvor bl.a. skatteministeren deltog (og dermed agerede i en funktion, der er omfattet af offentlighedsloven). Afgørende for ombudsmandens vurdering var således, at netop de pågældende dokumenter ikke var blevet udarbejdet og udvekslet i forbindelse med behandlingen af emnet i økonomiudvalget, men derimod i relation til den pågældende ministers funktion som partipolitiker.

At et dokument kan anses for knyttet til funktionen som partipolitiker – og dermed falde uden for offentlighedsloven – vil således også kunne gælde for statsministeren, uanset at statsministeren som regeringschef i sidste ende kan siges at have et ansvar for alle regeringsanliggender. Blot er det en for-

udsætning, at det pågældende dokument ikke tillige er udarbejdet eller udvekslet i relation til statsministerens opgaver som regeringsleder og forvaltningschef.

Efter min gennemgang af den korrespondance, som min undersøgelse omhandler, har jeg ikke grundlag for at tilsidesætte Statsministeriets oplysninger om, at ministeriets særlige rådgivere (alene) udvekslede korrespondancen i forbindelse med en opgave, der i relation til offentlighedsloven knyttede sig til statsministerens funktion som partipolitiker. Det gælder, selv om de særlige rådgivere anvendte deres tjenstlige mailadresser, jf. herved forarbejderne til offentlighedslovens § 7, stk. 1.

Af samme grund er jeg enig med Statsministeriet i, at der ikke efter offentlighedsloven er ret til aktindsigt i korrespondancen.

På den anførte baggrund foretager jeg mig ikke mere i sagen.